

(Kort bemærkning).

Kaj Ikast (KF):

Jamen der er jo ikke noget nyt i det her, må jeg sige til hr. Keld Albrechtsen. Det har altid været sådan, at når man har lavet en investeringsplan, så har man en ramme, og så laver man aftaler med dem, man kan blive enig om at forhandle med, inden for investeringsplanens rammer. De er med til at pege på, hvad der skal laves. Sådan spiller klaveret altså.

Ministeren skriver jo udtrykkeligt i planen her: »... i samarbejde med DSB lave en prioriteret liste over stationer, der trænger til renovering.« Det er sat i gang. En undersøgelse af, hvor sporsystemerne skal laves, er sat i gang. Så det hele ligger og er ved at blive gjort klar til forhandlingerne om, hvad der er mest påtrængende, hvor det er mest påtrængende med elevatorer, hvor det er stationerne, og hvor det er støjdæmpning. Sådan spiller klaveret.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Margrete Auken som ordfører.

Margrete Auken (SF):

Jeg kan starte med at sige, at jeg kan love hr. Kaj Ikast, at hvis der bliver lavet en aftale om at lave stationer og man begynder med dem, der er hårdt brug for, Middelfart og Nykøbing Falster, så skal vi nok lade være med at vælte den og pille den ud, når vi kommer til.

Vi havde lavet en aftale om det, det var i gang, der var en aftale, men det første, regeringen foretog sig, var at pille det ud. Når jeg sådan hører hr. Ikast, så har jeg på fornemmelsen, at den elevator ville jeg altså ikke være tryk ved at køre i. Det er ligesom luftsteg og vindfrikadeller, som man jo ikke bliver mæt af. Det er meget, meget, meget luftigt, det er der næsten ikke.

Kl. 20.05

Vi har ikke hørt et eneste konkret tilsagn her om, at det her kommer i gang, selv om det åbenbart er så billigt. Det skal afvente stationsmoderniseringer, og mange af dem skal jo laves uanset hvordan, men det skal afvente stationsmoderniseringer. Det kan også godt være, man kommer i gang med en bedre funktionalitet på en anden måde, vi kan jo også afvente nogle helt nye tog osv.

Nu tager jeg det her som ordførerindlæg og ikke som kort bemærkning, fordi de andre ting jo er blevet sagt.

Det er en total skandale, at vi ikke har det her i orden på vores stationer, også de, der ikke er

topmoderniseret, bør naturligvis have deres elevatorer, og nu har vi lige hørt, hvor billige de var, og vi går ud fra, at det ikke er noget, vi skal synes er en heltegering, når vi nu får vedtaget i hvert fald de mest påtrængende elevatorer med det samme.

Vi har i Trafikudvalget fået tilsendt en skildring fra Egmontskolen om en ung mand, der skal af sted og gerne vil tage med toget, og det er fuldstændig grotesk at læse, hvad det er for en mismodig historie, han skal igennem for at kunne rejse igennem landet, fordi der mangler både det ene og det andet og det tredje. Jeg synes i og for sig, at liftene hører med også. Der ville jeg altså heller ikke afvente stationsmoderniseringer og planer og alt mulig luftighed, før der er lifte tilgængelige til, at man kan komme ind. Det behøver ikke at være det smarteste design. Det skal bare virke. Jeg vil ikke engang insistere på, at de skal være miljørigtige. De skal virke, og det skal gå stærkt.

Det er helt fint for mig, at man kalder det noget andet end vores gamle trafikpulje, som var glimrende, og som jeg stadig synes er glimrende. Kald det noget andet. Sæt nogle andre navne nedenunder. Det er fuldstændig lige meget. Der er ikke nogen af os, der har vores ære investeret i det. Vi vil bare have de handicappede hjulpet.

Det har jo været kønt at høre først ministeren og så hr. Kaj Ikast blomstre ud over alle bredder om alt det, der er gang i, men som sagt glæder vi os til at se en elevator, der kan køre op og kan køre ned og kan tage en kørestol med og en cykel og en barnevogn, og hvad der ellers måtte være brug for af kufferterne og ting og sager. Som sagt er det ikke engang på skiftestationerne i orden.

Så lov os nu, at der kommer elevatorer, men selvfølgelig i den rækkefølge, det skal være, og ikke efter en eller anden tilfældig ønskeliste. Jeg kunne også næsten høre på hr. Kaj Icasts liste, at hvis man nu var valgt et bestemt sted, så var det på den station, hvor man var valgt. Det kunne være, jeg skulle komme med Nivå. Der er jeg valgt. Nu synes jeg faktisk, Middelfart er vigtigere, selv om jeg ikke er valgt der, og jeg vil godt tillade hr. Poul Andersen også at synes det, selv om han er valgt der. Men det ville jo være skrækkeligt, hvis det var sådan en fuldstændig omfartsvejshistorie, så man begynder at putte elevatorer ind der, hvor folk er valgt, i stedet for der, hvor de handicappede har behov for det.

Jeg kan se, at trafikministeren har bedt om ordet, og jeg ser frem til, at han går op og siger, at